

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Når jeg hører finansministeren her i dag, tegner der sig altså et billede på min nethinde. Da finansministeren var finanspolitisk ordfører for Venstre i december 2000, stod han her på den selv samme talerstol og forklarede alle os her i salen og alle ude i landet, at hvis kommunerne skulle løse deres problemer, skulle de bare gøre som Venstres mønsterkommune, Farum, for så var alle problemer løst. Men vi ved alle sammen, hvordan det er gået ude i Farum, og vi ved alle sammen, hvilken politik Venstre førte ude i Farum, og hvilke konsekvenser den har haft.

Når vi nu diskuterer beskæftigelsespolitikken, har jeg den samme fornemmelse af et skønmaleri og den forfejlede tro på, at alt, hvad finansministeren peger på, nok skal lykkes. Er det ikke rigtigt, at da man sendte for 9 mia. kr. mere ud til forbrug, sagde man, at når vi kom ud af 2004, ville der være 10.000 flere i arbejde, end der rent faktisk er på nuværende tidspunkt? Det er det, vi problematiserer, og derfor spørger jeg: Regeringen lover nye skattelettelser på 2,8 mia. kr. til erhvervslivet, men kunne de penge ikke bruges lidt mere fornuftigt, så de skabte vækst og beskæftigelse?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må lige sige til hr. Thomas Adelskov, at det, der kendetegner denne regering, altså er, at vi er i stand til at få et større overskud på statens budget, betale vores egne regninger og samtidig betale af på de regninger, som den tidligere regering efterlod.

Man skal være lidt varsom med at spørge, hvem der udsteder regninger, og hvem der betaler. Man efterlod en større gæld end den, man overtog, og man opnåede ikke på noget tidspunkt i perioden op til 2001 at få et reelt overskud på statens eget budget, DAU-saldoen, der overhovedet matcher den nuværende regerings. Man havde underskud helt op til 1997, man havde i gennemsnit 700 mio. kr. i overskud om året frem til 2001, og vi har altså i gennemsnit haft 12 mia. kr. eller 12.000 mio. kr. fra 2001 til nu. Man skal altså være lidt varsom med at spørge, hvem det egentlig er, der betaler regningen.

Til det andet: Forårspakkens effekt er uændret, for den skal jo lægges ind i konjunkturforløbet. Hr. Thomas Adelskov kan se på, hvad AE, altså Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, har be-

regnet, hvad effekten af olieprisstigningerne vil være. Selve virkningen af forårspakken er uændret, men den skal jo kobles på det konjunkturforløb, der i øvrigt har været.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det er jo sådan, at det, der bekymrer os, er, at hele det finanslovsforslag, vi diskuterer nu, er baseret på, at der næste år skal komme 20.000 flere i job, og at Danmark i øvrigt får utrolig store indtægter på grund af høje oliepriser.

Vi er sådan set i en situation, hvor vi må konstatere, at hver eneste gang, finansministeren er kommet med en prognose og en forudsigelse om beskæftigelsen, har den ikke holdt stik. Regeringen har ikke kunnet leve op til måltallene for at sænke arbejdsløsheden. Vi står også i en situation, hvor vi kan se, at oliepriserne falder, og heldigvis for det, kan man sige. Men det har man sådan set ikke taget højde for i finanslovsforslaget, og det, vi frygter, er, at finansministeren igen vil komme med en eller anden undskyldning på den anden side af julen og sige: Jamen det skyldes jo de internationale konjunkturer. Jeg vil bare sige til finansministeren, at nu er finansministeren advaret.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må altså bede hr. Thomas Adelskov anerkende, at vi har haft større overskud på de offentlige finanser, end det har været forudsat, i både 2002, 2003 og 2004. Vi har opjusteret overskuddet på DAU-saldoen for næste år, og vi har indregnet en lavere oliepris end den, vi har kunnet konstatere. Vi har nemlig ikke opjusteret olieprisen til et niveau over det, markedet forventer, og som er lavere end det, vi kender i dag, så det, hr. Thomas Adelskov siger, er altså ikke rigtigt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er fuldstændig som at opleve finansministerens gamle ven hr. Brixtofte. Stemmen bliver mere og mere skinger, og der kommer flere og flere ord om, hvor godt det hele går, og at det nok skal blive helt vidunderligt lige om lidt.

Kl. 16.20

Problemet er bare de mange mennesker, som ikke oplever, at det er det, der sker; de mange mennesker, som er blevet skåret i deres indkomst under den her regering og ikke har fået